

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קמט ע"ב

תכלת מדג שבים כנרת

רבי יצחק אמר, "תְּכַלֶּת" הוא מן הדג שבים כנרת, שהוא בחלקו של זבולון, ונצרך גוון זה למעשה המשכן, שיהיה נראה בו זה הגוון.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנב ע"א

סימן תכלת אינו יפה בחלום

אמר רבי שמעון, הרי אמרו, שכל הגוונים יפים לחלום חוץ מתכלת, לפי שהוא מורה על כסא הדין לדון דיני הנשמות, ומדרגה זו גוון לבן היא, אלא בשעה שעומדת לדון דיני נפשות אז היא גוון תכלת.

כשמסתכל על תכלת שבציצית מיד עולה עליו יראת ה'

ובשעה שרואה האדם גוון הזה, נזכר לעשות מצות רבונו, כדמיון נחש הנחשת בשעה שהיו מביטים בו, היו יראים מלפני הקדוש ברוך הוא, ושומרים עצמם מכל עברות, ובשעה שיראת הקדוש ברוך הוא עלתה עליהם, מיד נרפאו, מי גרם להם לירא מלפני הקדוש ברוך הוא, נחש ההוא רצועה ההיא שהביטו בה, כמו כן תכלת, "וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה'" (במדבר טו, ט), מפני אותה היראה שלו, ועל כן היה תכלת במשכן.

על ידי מעשים טובים של בני ישראל מתהפך לרחמים

אמר רבי יצחק, זה שאמר רבנו שתכלת כסא הדין הוא, וכאשר נראה בגוון זה אז הוא כסא הדין לדון דיני נפשות, מתי היא ברחמים, אמר לו, בשעה שהכרובים מחזירים פניהם זה לזה, ומסתכלים פנים בפנים, שכאשר אלו הכרובים מסתכלים פנים בפנים, אז כל הגוונים מתתקנים, ונהפך גוון התכלת לגוון אחר, גוון ירוק נהפך לגוון לבן, ועל כן בהפוך הגוונים נהפך מדין לרחמים, וכן מרחמים לדין, והכל ניכר בהפוך הגוונים, וכמו שמסדרים ישראל התקונים שלהם לפני הקדוש ברוך הוא, כך מתקיים הכל וכך נסדר למעלה, ועל זה כתוב: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר" (ישעיהו מט, ג), באותן הגוונים הכלולים זה בזה.

זוהר חלק ג' פרשת נשא דף קכו ע"א

ה' נמצא תמיד בין ישראל

"וְעִשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכְכֶם", רבי אלעזר פתח, "מִדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ וְגו'" (ישעיהו נ, ב), כמה חביבים הם ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שבכל מקום שהם שוכנים,

נמצא הקדוש ברוך הוא ביניהם, לפי שאינו מסיר אהבתו מהם, מה כתוב: **"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשֹׁכְנֵי בְּתוֹכָם"**, **"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ"** סתם, שכל בית הכנסת שבעולם נקרא מקדש, וכך ביארו.

עשרה ראשונים מתקדשים עם השכינה

שהשכינה מקדמת לבית הכנסת, וזכאי הוא זה האיש שנמצא מאותן עשרה הראשונים בבית הכנסת, לפי שבהם נשתלם מה שנצרך להשתלם, והם נקדשים לראשונה בהשכינה.

צריך שיהיו עשרה אנשים יחד

הרי נצרך שיהיו נמצאים עשרה בזמן אחד בבית הכנסת, ולא שיבואו אחד אחד, כדי שלא יתעכב שלמות האברים, שהרי האדם בזמן אחד עשאו הקדוש ברוך הוא, והתקין לו ביחד כל אבריו, זהו שכתוב: **"הוא עֲשָׂה וַיִּכְנָהּ"** (דברים לב.ו).

גם אנשים הבאים אחר כך הם תיקונים

כדמיון זה, כיון שהשכינה מקדמת לבית הכנסת, נצרך שימצאו שם עשרה ביחד, וישתלם מה שנצרך להשתלם, ואחר כך יתוקן הכל, ובמה תולה תקון הכל, ככתוב: **"בְּרַב עִם הַדָּרַת מְלֶכֶךְ"** (משלי יד, כח), ולכן העם הבא אחר כך, כולם הם תקון הגוף.

כשאין עשרה אין מתתקן כל האברים

וכאשר השכינה מקדמת ובאה, ואנשים אין באים ביחד כראוי, קורא הקדוש ברוך הוא, **"מִדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ"** (ישעיהו ג, ב), מהו **"וְאֵין אִישׁ"**, שאין נתקנים האברים, ואין הגוף נשתלם, שכאשר אין הגוף נשתלם, אין איש^ג, ולפיכך כתוב: **"וְאֵין אִישׁ"** דוקא.

כשיש כל התיקון שורה השכינה על העשרה מתפללים

ובא וראה, בשעה שהגוף נשתלם למטה, קדושה העליונה באה ונכנסת בגוף הזה, ונעשה למטה כדמיון שלמעלה ממש.

איסור לדבר אז

ואז כולם צריכים להזהר שלא יפתחו פיהם לדבר בעניני העולם, לפי שאז עומדים ישראל בשלמות העליונה, ונקדשים בקדושה העליונה, אשרי חלקם.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קלא ע"א

אשרי חלקו של הקם בבוקר מתוך שבח התורה שלמד בלילה

רבי שמעון אמר, אשרי חלקו של זה הקם בבקר מתוך שבחה של תורה שלמד בלילה.

זיו הזוהר
יב. כל מקום הראוי להשראת אור השכינה נקרא גוף על דרך שם המושאל, כמו שהגוף הוא מוכן שתשרה בו הרוחניות של נפש רוח ונשמה, וכיון שדוקא בכל בי עשרה שכינתא שריא, נקראים העשרה בשם גוף, כיון שראויים לאור השכינה שתשרה ביניהם.

ז"א ועמו המלכות ביחד מזומנים בבוקר לקבל התפילות

על זמן תפלת שחרית מה כתוב: "אָמַר שְׁמֵר אֶתָּה בִּקְרֹן וְגַם לַיְלָה אִם תִּבְעִיּוֹן בְּעִיּוֹן שְׁבוּ אֶתְיוֹ" (ישעיהו כא, יב), "אָמַר שְׁמֵר" זה מטטרוֹן, "אֶתָּה בִּקְרֹן" זו תפלת שחרית, שהוא מושל היום, ועמו זה המושל על הלילה, ואפשר תאמר שהוא בא בלבדו, ונפרש בחינת זכר מבחינת נקבה, הרי כתוב: "וְגַם לַיְלָה", שניהם ביחד, ואין נפרשים זה מזה לעולם, וזה הקול קורא אלה הדברים: "אֶתָּה בִּקְרֹן וְגַם לַיְלָה", שניהם מוכנים לכם.

ה' קורא לעמו שיבואו להתקרב אליו

מכאן ולהלאה "אִם תִּבְעִיּוֹן" אם תתפללו תפלתכם בתחנה לפני מלך הקדוש, "בְּעִיּוֹן" התחננו והתפללו תפלתכם, "שְׁבוּ" תחזרו לרבונכם, "אֶתְיוֹ" כזה שמוכן לקבל את בניו ולרחם עליהם, כמו כן הקדוש ברוך הוא, בחינת בקר ובחינת לילה, קורא ואומר "אֶתְיוֹ", זכאי עם הקודש שרבונם מבקשם, וקורא להם לקרבם אליו.

הנמצא ראשון בבית הכנסת הוא מתחבר עם השכינה

ואז עם הקודש צריכים להתחבר וליכנס בבית הכנסת, וכל מי שמקדים לבוא תחלה נתחבר בהשכינה בחבור אחד.

בא וראה, זה הראשון שנמצא בבית הכנסת, אשרי חלקו, שהוא עומד במדרגת בחינת צדיק עם השכינה^[1], וזה סוד מה שכתוב: "וּמְשַׁחֲרֵי יִמְצְאוּנִי" (משלי ח, יז), הוא עולה במעלה עליונה.

כאשר ה' בא לבית הכנסת ואין שם "אנשים מיד כועס

ואם תשאל, הלא למדנו, בשעה שהקדוש ברוך הוא בא לבית הכנסת ולא מצא שם עשרה מיד כועס, ואתה אמרת שהאחד ההוא שהקדים לבוא נתחבר בהשכינה, ועומד במדרגת צדיק.

משל לאחד שיצא לקראת המלך לפני כולם

אלא משל למלך, ששלח לכל בני העיר שיהיו נמצאים עמו ביום פלוני במקום פלוני, עד שהכינו עצמם אותן בני העיר, הקדים אחד מהם ובא למקום ההוא, בין כך ובין כך בא המלך, מצא לאיש ההוא שהקדים לבוא שם, אמר לו המלך אלו בני העיר איה הם, אמר לו, אדוני המלך, אני הקדמתי מהם, והרי הם באים אחרי כפי פקודת המלך, אז הוטב בעיני המלך, ויושב שם עמו ומספר עמו, ונעשה אוהבו של המלך, בין כך ובין כך באו כל העם ונתפייס המלך עמהם, ופטרם לשלום.

אבל אם אותן בני העיר אין באים, ואין גם אחד שיתקדם לספר למלך, ולהתראות בשבילם להודיע שכולם באים, מיד יכעס וירגז המלך.

זיו הזוהר
 יג. דרגא דצדיק היינו כח המשפיע, כמו שמדת היסוד המשפיע במלכות נקרא יסוד צדיק, וזה הנמצא ראשון בבית הכנסת ועוסק בתורה, או שאומר תהלים, הוא משפיע שלמות בהשכינה הקדושה, לגרום יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה שיושפע בה שפע רב, ועל זה דורש הפסוק

השכינה מוצאת איש אחד בבית הכנסת כאילו כולם נמצאים

אף כאן, כיון שאחד הקדים ונמצא בבית הכנסת, והשכינה באה ומוצאת אותו, אז נחשב כאילו כולם נמצאים שם, שהרי זה ממתין עבורם שם, ומיד מתחברת עמו השכינה, ויושבים בחבור אחד ונועדת עמו, ומחשבת אותו במדרגת בחינת צדיק.

ואם אחד לא הקדים ולא נמצא שם, מה כתוב: "מִדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ" (ישעיהו ג, ב), ואין עשרה לא כתוב, אלא "וְאֵין אִישׁ" להתחבר עמי להיות אצלי, כמו שכתוב: "'אִישׁ הָאֱלֹהִים'" (דברים לג, א), להיות במדרגה של בחינת צדיק, ולא עוד אלא שעשתה התחברות עמו, ושואלת עליו אם יום אחד לא בא.

ולפיכך זכאי הוא מי שמקדים לבית הכנסת, להתעלות במדרגה עליונה ההיא שאמרנו.

לשבח את ה' בתשבחות של דוד המלך

כשמגיע הבקר והקהל נמצא בבית הכנסת, צריכים להמצא עם שירות ותשבחות של דוד המלך, והרי ביארנו שסודור התפלות הוא לעורר רחמים למעלה ולמטה, לתקן תקונים, ולעורר שמחה, שהרי בשביל זה עבודת הלויים לעורר אהבה וחדוה למעלה, על ידי שירות ותשבחות.

ווי למי שמדבר בבית הכנסת דברי חולין

ומי שמספר בבית הכנסת בדברי חול, אוי לו שמראה התפרדות, ווי לו שמגרע האמונה, ווי לו שאין לו חלק באלהי ישראל, שמראה שאין לו אלהים, ושלא נמצא שם, ואינו מתירא ממנו, ונוהג בזיון בתקון העליון שלמעלה.

ג' מחנות של מלאכים מתקבצים יחד עם ישראל בתפילתם

שהרי בשעה שמסדרים ישראל בבית הכנסת סדר השירות והתשבחות וסדר התפלה, אז נאספים שלשה מחנות מלאכים עליונים, מחנה אחת הם המלאכים הקדושים, שמשבחים להקדוש ברוך הוא ביום, לפי שיש מלאכים אחרים שמשבחים להקדוש ברוך הוא בלילה, ואלו הם אותן שמשבחים להקדוש ברוך הוא ואומרים שירות ותשבחות יחד עם ישראל ביום.

מחנה שניה הם המלאכים הקדושים, הנמצאים אצל ישראל בכל קדושה וקדושה שישראל מקדשים למטה, ותחת ממשלתם הם כל אותן שנתעוררים בכל אותן היכלות, על ידי אותה הקדושה שישראל מקדשים.

מחנה השלישית הם אותן המלאכים שנקראים עלמות עליונות, שמתקנים עם השכינה, ומתקנים לה להכניסה לפני המלך, ואלו הן מחנות העליונות על כולם.

וכולם מתקנים בהסודור של ישראל, שמתקנים למטה באותן שירות ותשבחות, ובאותן התפלות שישראל מתפללים.

וכאשר ג' מחנות האלו מזדמנים, אז פותחים ישראל בשירה ומזמרים לפני רבונם, ומחנה האחת ההיא הממונה לשבח לרבונם ביום, מזדמנות עליהם ומזמרים עמהם ביחד, באותן השבחים של דוד המלך, והרי נתבאר הדבר.

